

§ 4.

Ingen Oversættelse af et Værk fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden — i hvilken Henseende dansk, norsk og svensk betragtes som Mundarter af samme Sprog — maa offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

Udgives et Værk samtidigt eller dog i Løbet af 1 Aar lovligt paa flere Sprog, maa ingen Oversættelse af det til noget af disse Sprog offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

I øvrigt maa ingen forinden 10 Aar efter Udlobet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggøre en Oversættelse af Værket.

Med Værker, der udkomme i Leveringer, regnes ovennævnte Frister af henholdsvis 1 og 10 Aar fra Udgivelsen af Originalværkets sidste Levering. Med Værker, der bestaa af flere med Mellemrum udgivne Bind, saa vel som ved Meddelelser eller Hæfter, der udgives af literære eller videnskabelige Selskaber eller af Enkeltmænd, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hæfte med Hensyn til Beregningen af de nævnte Frister at betragte som et særskilt Værk.

§ 5.

Med de af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf følgende Indskrænkninger har den, der oversætter et Værk fra et andet Sprog, for sin Oversættelses Bedkommende samme Ret som en Forfatter.

§ 6.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelt's Bidrag udgør et selvstændigt Hele, udkræves samtlige Forfatters Samtykke til den første Offentliggørelse, for saa vidt det ikke forud for Udarbejdelsen udtrykkeligt eller stiltiende er givet. Det samme gælder, naar der er Spørgsmaal om at offentliggøre Værket paa anden Maade, end det tidligere er sket, f. Eks. ved Opførelse i Stedet for ved Trykning eller omvendt.

Naar Forfatterretten til et Værk ved Arv er overgaaet til flere i Forening, tilkommer Retten til at tage Bestemmelse om den første Offentliggørelse eller om Offentliggørelse paa anden Maade, end det tidligere er sket, den, hvem Forfatteren ved Testamente har tillagt denne Ret. Hvis ingen saadan Bestemmelse er truffen, tilkommer Retten hans efterlevende — ikke fraktilte eller frageparerede — Ægtefælle eller, hvor en saadan ikke findes, alle Arvingerne, hvis enstemmige Beslutning udkræves.

Naar Offentliggørelse lovligt har fundet Sted, kan enhver af de flere Forfattere eller Arvinger, hvis ikke andet er vedtaget — eller for Arvingernes Bedkommende fastsat ved gyldigt Testamente — fordre Værkets fornyede Offentliggørelse paa samme Maade.

Er Retten til Offentliggørelse ved Overdragelse eller Retsfølgning overgaaet til flere i Forening, kan enhver af de berettigede kræve Værket offentliggjort.

Er der Uenighed om, paa hvilken Maade eller under hvilke Betingelser Offentliggørelsen skal ske, samt naar ingen Erklæring herom kan faas fra en af de berettigede, kan enhver af disse indbringe Sagen for Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn. Finder Retten, at de under Sagen fremkomne Oplysninger ikke give fyldestgørende Beskedning til Bedømmelse af, hvilken Offentliggørelsesmaade der bør vælges, bliver Sagen ifølge Rettens Beslutning at genoptage og Parterne, eller efter Omstændighederne en af dem, at opfordre til gennem sagtyndigt Skøn eller paa anden Maade at fremstafte yderligere Oplysninger.